

komme ikke kan anvendes som bevis for krænkelser eller overtrædelser, såfremt rekvisitus fremsætter begæring herom.

En tilsvarende ordning om, at ophævelse af en foranstaltning sker efter anmodning, kendes i øvrigt fra reglerne om arrest og forbud, jf. retsplejelovens §§ 638 og 648, jf. § 638.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

4.3. Ret til information

4.3.1. Behovet for lovændringer

En rettighedshavers mulighed for civilretligt at forfølge en krænkelse f.eks. med henblik på at indgå en licensaftale eller gennemføre et erstatningskrav afhænger som nævnt ovenfor under pkt. 3.3 af rettighedshaverens mulighed for at opspore de implicerede krænkerere og føre bevis for omfanget af de hidtidige krænkelser og dermed for tabets størrelse.

Foreligger der f.eks. ulovlig forhandling af krænkende produkter – hvad enten denne forhandling er baseret på ulovlig produktion i Danmark eller på ulovlig indførsel – vil bevis for krænkelsen i reglen kunne føres gennem prøvekøb i detailforretninger. I forbindelse hermed vil der efter omstændighederne være etableret et grundlag for at rejse krav om erstatning mod detailhandler, producent eller importør. Det kan imidlertid være et problem for rettighedshaveren i forbindelse med erstatningskravet at føre bevis for omfanget af de hidtidige krænkelser og for tabets størrelse. Retsplejelovens regler om bevissikring tager bl.a. sigte på at afhjælpe dette problem.

Direktivets artikel 8 indeholder et særligt redskab for rettighedshaveren, der tager sigte på at gøre det muligt for rettighedshaveren at indhente nærmere oplysninger om de rettigedskrænkende varers eller tjenesteydelsers oprindelse og distributionskanaler samt om identiteten af tredjemænd, der måtte have deltaget i krænkelsen. Bestemmelsen fremstår efter sin ordlyd og placering i direktivet som et selvstændigt retsmiddel ved siden af direktivets regler om f.eks. edition og bevissikring.

Efter bestemmelsen skal rettighedshaveren som anført under pkt. 2 have mulighed for med rettens bistand i forbindelse med en immaterialretskrænkelses-sag at få adgang til oplysninger fra de involverede om krænkelsen, herunder distributionskanaler samt pris- og mængdeangivelser for de varer og tjenesteydelser, der krænker vedkommendes ret.

Gældende dansk ret indeholder ikke bestemmelser svarende til direktivets artikel 8. Ud over muligheden for en bevissikringsundersøgelse har en rettighedsha-

ver dog som nævnt under pkt. 3.3 i et vist omfang i medfør af retsplejelovens regler om edition, vidnepligt og partsforklaring mulighed for at afkræve personer, der er involveret i en immaterialretskrænkelse, oplysninger som nævnt i direktivets artikel 8.

Under en retssag kan rettighedshaveren få belyst krænkelsen gennem f.eks. spørgsmål til modparten og til vidner, som rettighedshaveren kan foranledige indkaldt. Pågældende kan endvidere opfordre krænkeren til at fremlægge dokumenter, der belyser distributionsnettet og omfanget af krænkelsen, og i medfør af retsplejelovens regler om edition kan retten på anmodning af rettighedshaveren pålægge krænkeren at fremlægge sådanne dokumenter.

Vidner har som udgangspunkt pligt til at afgive forklaring, og overtrædelse af vidnepligten kan sanktioneres efter retsplejelovens § 178 med f.eks. bøde og forvaring i indtil 6 måneder.

Retsplejelovens § 178 finder ikke anvendelse ved partsforklaringer. Nægter en part at afgive forklaring, har det derfor alene den virkning, at retten ved bevisbedømmelsen kan tillægge det virkning til fordel for modparten (processuel skadevirkning), jf. retsplejelovens § 344, stk. 2. Et editionspålæg til en part kan heller ikke gennemtvinges, og partens undladelse uden lovlig grund af at opfylde en provokation eller at efterkomme et editionspålæg kan ligeledes alene have processuel skadevirkning.

Hertil kommer, at de oplysninger, der er omfattet af direktivets artikel 8, ikke altid vil have betydning for afgørelsen af den verserende krænkelses-sag. En rettighedshavers mulighed for efter gældende ret at få adgang til disse oplysninger vil derfor også efter omstændighederne blive begrænset af retsplejelovens § 341, hvoraf fremgår, at bevisførelse, der ikke er af betydning for sagen, ikke kan finde sted.

Med henblik på at gennemføre direktivet i dansk ret er det derfor nødvendigt at indføre regler, der sikrer rettighedshaverens adgang til den information om distributionsnettet og om krænkelsens omfang, der er nævnt i direktivets artikel 8. Reglerne supplerer retsplejelovens bevisregler og vil i visse tilfælde kunne udgøre et alternativ til en bevissikringsundersøgelse efter retsplejelovens kapitel 57 a.

Da reglerne om informationspligt ved immaterialretskrænkelser har en vis æmnessig tilknytning til retsplejelovens regler om bevisførelse, og da det ellers ville være påkrævet med ensartede regler i et større antal immaterialretlige love, findes det mest hensigtsmæssigt, at reglerne gennemføres i retsplejeloven. Det foreslås derfor, at der i retsplejeloven indsættes et nyt kapitel 29 a om oplysningspligt i forbindelse med